НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 30 ЮЛИ 2019 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXIII (XXX) БРОЙ 31

СПОКОЙНО! ВСИЧКО Е ЗАКОННО!

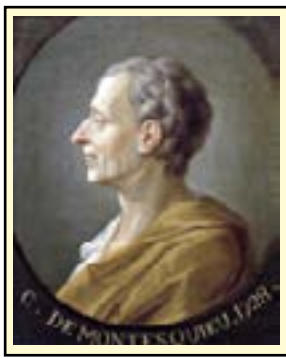

„Най-жестоката тирания е онази, която действа под маската на законността и под знамето на справедливостта" Монтескъо /1689-1778/

Детелина Денчева

„О, свещенна простота!" - **с последни сили промълвил религиозният реформатор Ян Хус на кладата през 1415 г.,** когато видял старица да подхвърля сноп пръчки в огъня под краката му.

Жест на жестокост, но когато е вследствие от заблуда и наивност е простим дори от жертвата на тази жестокост! Но узаконената, съзнателната и безкруполната жестокост, **тази, за лична изгода и удоволствие,** нормалната човешка същност не може да приеме и прости! И въпреки това, с възхита гледаме и ахкаме застанали сред **древните руини, обилно напоени с кръв**.

Защото масовите гладиаторски кървави касапници са напълно законни, приемливи и адмирирани от Римското законодателно тяло. Винаги и навсякъде по света, такова е робството – от древна Месопотамия, Египет, Елада и Китай - до наши дни. Законно! Разпъването на кръст на християни и бунтовници срещу римската власт е **законна и обичайна мярка,** както и законно и приемливо е хвърлянето на напълно невинни хора, жени и деца - на арената - за храна на **дивите зверове!**

Законно е горенето на книги и библиотеки, съхраняващи езическо и древно знание; законно е заличаването на древни храмове, култури и традиции! Във Флоренция през 1497 г. Савонарола изгаря на огромна клада *„суетите"*- **картини, книги и карнавални маски, разбира се, законно! Навсякъде в Европа законно е преследването и унищожаването на другомислещите,** на богомилите, катарите, бугрите, циганите и евреите.

През Средновековието Инквизицията в Западна Европа ожесточено преследва и изгаря на своите клади над 4 милиона *„еретици, алхимици, вещици, блудници и прочие"*, сред които и **Джордано Бруно – през февруари 1600 г. Цели пет века не угасват кладите на Светата Католическа Инквизиция! Папа Инокентий 222 горял върху тези клади по 500 души на ден в продължение на 20 години. Напълно хуманно и Законно!**

Законно е турското робство, владичество, иго и присъствие, **след узаконяването на османската власт от Християнската Лига,** сформирана от владетелите на най-големите християнски държави в Европа. **Те признават на Сюлейман, синът на пленения Баязид 2, правото да бъде** *„пълновластен господар на Тракия и другите земи, които наследил от родителите си"!* **Узаконено е робството и многовековния геноцид над българи и арменци, както и законни са съществуващите над 150 вида данъци! Законнен е и КЪРВАВИЯТ ДАНЪК!**

Напълно в духа на **Закона е геноцида на местното население** в двете Америки и избиването на милиони индианци след т.нар. **Велики географски открития, по повод на което хуманистът Марк Твен /1835-1919/** възкликва саркастично: *„Хубаво е, че са открили Америка, но щеше да бъде още по-хубаво, ако не бяха я откривали!"* При откриването на *„Новия свят"*, испанските конквистадори **унищожили всеки кодекс на маите, до които успели да се докопат. От хилядите книги на тази древна цивилизация днес са запазени едва четри.**

За 450 години повече от 20 милиона африканци са ловени и транспортирани като добитък в Новия свят. Роби! Законно!

На стр. 2

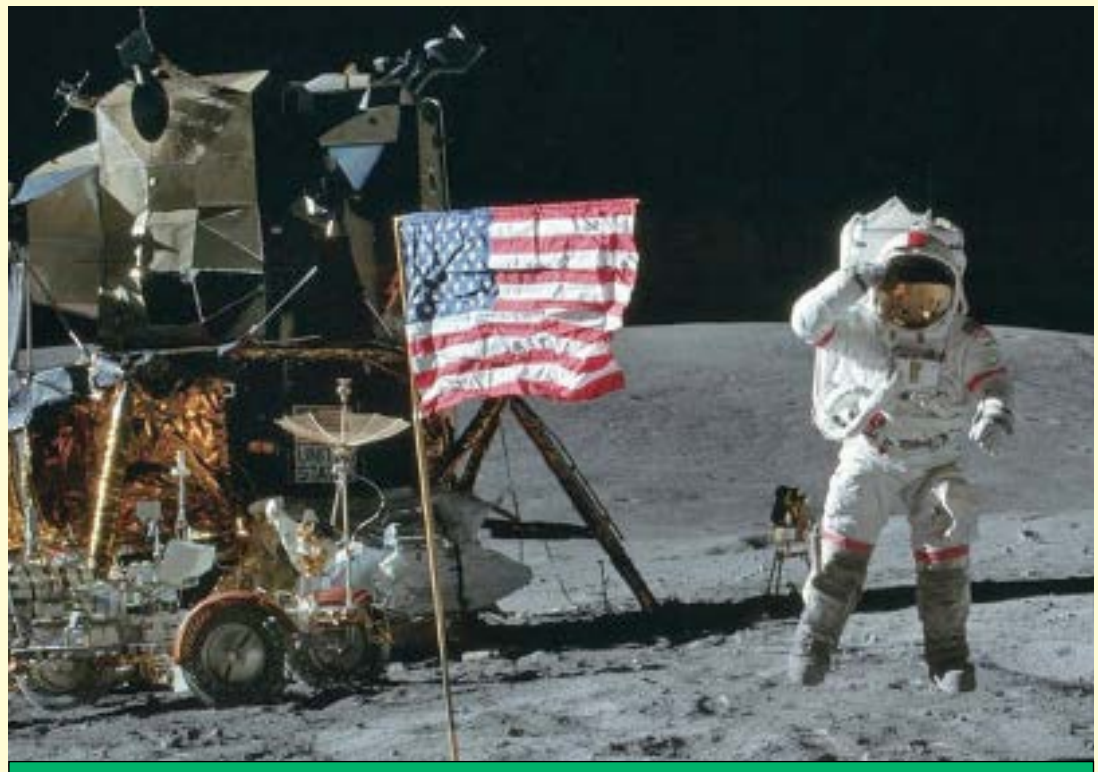

ПОСЛЕСЛОВ ЗА ЛЪЖАТА

Изобличенията за „един много велик ден"

Неотдавна проф. **Давид Гелентер - съветник на президента Доналд Тръмп по науката,** възкликна:

„Как ще можем да организираме мисия към Марс към средата на 2030-те години, когато не сме били даже на Луната. Идеята е смехотворна, както и цялата администрация на Обама.

Прилуняването на „ Аполо-11" е мистификация в човешката история - по-голяма от тази за глобалното затопляне".

Преди 50 години 600 милиона земни жители гледаха с възторг директното телевизионно предаване **за първите стъпки на Човека в Морето на спокойствието на Луната.** Преди 20 години напусна този свят **Стенли Кубрик** - режисьорът, който създаде тази легенда.

През 1994 г., 25-годишнината от полета на **„Аполо 11"** беше отбелязана тържествено в Белия дом от президента **Бил Клинтън и вицепрезидента Ал Гор** в присъствието на тримата астронавти: **Нийл Армстронг, Бъз Олдрин и Майкъл Колинс**.

Тази година юбилеят мина далеч по-скромно. В космическия център „Кенеди" в Хюстън имаше концерт на открито, а в Националния музей (National Air and Space Museum) във Вашингтон беше изложено всичко онова, което беше останало от мисията *„Аполо"*. На 25 юли, с честване в Научно-техническите съюзи, нашите соросоиди също се отчетоха.

Президентът Доналд Тръмп се задоволи **само да отбележи**: *„Утре (16 юли) е един много велик ден. Навършват се 50 години откакто ние забихме едно много хубаво американско знаме на Луната."*

50 години след триумфа на САЩ в космическата надпревара въпросите са повече от отговорите, а привържениците на *„лунния заговор"* растат вместо да намаляват. Името на създателя на лунната ракета *„Сатурн 5"* Вернер фон Браун тъне в забрава. Само хитлеристкото му минало ли е причината? **Как е възможно в НАСА да изчезнат всички оригинални киноленти от Луната и цялата документация за гигантската 110-метрова ракета?** Защо на юбилея през 1994 г. руският президент мълчеше, но защо и днешният - Владимир Путин продължава да мълчи за **двадесетината договора, сключени между САЩ и СССР в края на лунната надпревара? НАСА също продължава да мълчи и да не завежда дела срещу** *„клеветниците"***?**

Времената вече са други. Водещата суперсила в космическата техника – СССР, не съществува. Появиха се нови кандидати за полети до Луната: Китай и Индия. Те не крият намеренията си да дадат отговор на споровете като изпратят свои астронавти на Луната. Изтекоха всички срокове за конфиденциалност на информацията, свързана с лунните програми на САЩ и СССР.

На стр. 4

СПОКОЙНО! ВСИЧКО Е ЗАКОННО!

Детелина Денчева

От стр. 3

В периода 1470-1560 г. дванадесет /12/ западноевропейски държави приемат драконовски закони спрямо циганите, наричани днес на политкоректен език - роми. През 1554 г. английската кралица **Мери Тюдор** ги обявява извън закона. **Декретът нарежда безусловното им изселване от страната в 40-дневен срок -** *в противен случай всеки срещнат на пътя циганин трябва да бъде обесен."* Както и става. Във Франция също *„интегрират"* **циганите чрез прогонване от страната, чрез обесване за скитничество и кражби, както и с изгаряне на клада за магьосничество /справка Есмералда от** *„Парижката Света Богородица"* на Виктор Юго./ В Северна Европа, освен с бесилките и кладите на техните деди и прадеди, уж **съвременните и модерни датчани и норвежци прибягват и до насилствена стерилизация.** Кастрирането се извършва до 70-те години на XX век. Наред с държавата и обществените организации в Норвегия, в ужасяващия геноцид, участва и официалната църква. И понеже Дания и Норвегия са *„правови държави"*, всичко това се **извършва в изпълнение на съответните закони,** за които преди години властите в двете държави трябваше официално да се извинят. **В Германия най-масовият геноцид е по времето на Хитлер, който унищожава 450 хил. цигани от общо 500 хил. Фюрерът успява да умъртви и по-голямата част от ромите в Австрия, Чехия, Полша и други окупирани държави. Смуглите събрати в Източна Европа обаче не познават масовите гонения. Може би е нужно днес да се постави резонния въпрос кои точно от европейците са носители на хуманизма, толерантността и общочовешките ценности?** Кой и към кого има право да дава морализаторски съвети и да изисква узаконяване от българския Парламент на неприемливи и противоестествени за народа и суверинитета ни Стратегии и Конвенции, осакатяващи и заличаващи извечни морални ценности и физическото битие на българските деца?!

Третият райх, националсоциализма и дори холокостта - и те са законни! Всичко е осъществено като следствие на **съответно приет закон.** В същото време, в годините на Втората световна война, **България не само спасява 48 600 български евреи, но е издала 15 000 визи на европейски евреи, които са се преселили в Палестина.** Тогава е време, когато никоя държава не е давала убежище на евреи, а САЩ са отказвали такова пристанище на американски кораби, ако на борда им има евреи. Тогава, по нареждане на българското външно министерство, са давани **курортни визи на немски евреи, които са пребивавали по 3-4 години у нас.** Какво да се прави: има закони и закони, някои хуманни, други човеконенавистни! **Истината е, че българският пример за спасяването на евреите е трън в очите на много западно- и средноевропейски нации, които не могат и днес да се примирят с факта, че държави афиширащи се с** *„дълбоки демократични традиции"*, **са съдействали не само за депортирането, но и за унищожаването на евреи на тяхна територия. Защото актът на спасение на българските евреи е уникално явление! Било със закон или не!**

Но да продължим със законите и законността!

Законно е било и крепостното право в Русия. Законно е, че след цар Иван Грозни, който през 1551 г. превзема Казан ликвидира Казанския хаганат, всички руски монарси се кичат и с титлата „Цар Булгарский". И на ум не им е минавало да преиначат титлата на цар Татарский! В *„История на Казан"*, издадена от Академията на Науките на СССР през 1988 г., е записано: *"До Октомврийската революция в Русия през 1917 г., жителите на Казан и Поволжието не са преставали да се наричат българи."* Но днес те се наричат татари; живеят в Татарстан! Други пък се наричат *„македонци"* и живеят в Македония – законно!

Законен е Берлинският конгрес и Ньойският договор, разкъсали не само българския народ и българското землище, но и **целия Балкански полуостров** в името на користните интереси на **Великите имперски държави.** Законно е създаването на изкуствени държавни образования и езици на принципа *„Разделяй и владей"!*

Такъв е и ЗЗД в България – законен!

Законно е кървавото потушаване на Войнишкото и Септемврийското въстание, за които днешните ученици не са и чували. Законни са актовете описани в *„Хоро"* **на Антон Страшимиров, където се играе** *„кърваво хоро и когато клаха народа така, както и турчин не го е клал"!* **Законно са избити без съд и присъда от екзекуторските взводове хиляди работници, учители, журналисти, генарали и поети като Сергей Румянцев, Гео Милев, като Никола Вапцаров и генерал Владимир Заимов. Партизанските глави са отрязани законно, невръстните деца от Ястребино също са избити напълно законно.**

Законен е Народният съд и прилагането на Планът Ран-Ът!

Законно е раздържавяването на държавата ни, унищожаването на въоръжената й мощ, икономика и поминъкът на населението; законна е разпродажбата на територия и концесиите на подземни богатства; законно е профанизирането на децата и младежите чрез заличаване на култура и традиции; законно и задължително е антибългарското историческо образование, принизено здравеопазване и пенсионно осигуряване, трасиращи пътя към скоростно демографско унищожаване и заличаване на държавата ни!

Законни са многомилиардните неизгодни държавни заеми и международни търговски договори, които заробват силно редуцирания ни народ за десетилетия напред! Законови са предпоставките и мерките за една от най-ниската раждаемост и най-висока смъртност в света!

ВСИЧКО Е ЗАКОННО! СПОКОЙНО!

Законна е Стратегията за детето, дженър идеологията и дженър образованието, което вече се изучава напълно законно във Варненския университет *„Черноризец Храбър"* съвместно с **Института за държавата и правото при БАН!!** Най-старият и престижен български университет Софийският университет *„Св. Климент Охридски"* **е също на разположение да подготвя студенти и специалисти по дженДър образование, необходими за държавните ни структури, училища, детски градини и социални работници. НПО-тата и различните чужди агенции и фондации са доволно подсигурени от подобни** *„експерти"*, **но винаги може и повече...**

Законът за закрила на детето, Законът за социалното подпомагане, Законът за социалните услуги, Семейния кодекс и промените в правосъдната система вече са узаконени и обнародвани в Държавен вестник и стават задължителни за българските родители и общество само след броени месеци! Няма мърдане! Вече всичко е законно!!

Посегателството върху семейството и децата

След като напълно **законово изгониха и разпръснаха над 2 милиона българи като икономически имигранти по целия свят, защото им бяха отнети средствата за препитание, на останалите тук е подготвен нов кръг на Ада. Очаква ни поредното законово духовно и генетично заличаване, очаква ни отново узаконено еничерство и луциферско посегателство над най-дълбоките човешки връзки и инстинкти – тези на майчинството и родителството!** Посегателството върху семейството и децата! В съвременна Европа това е узаконена практика от години, защо не и у нас?! Какво толкова?! Нали още преди десетилетия Иван Костов, бивш министър-председател на Р България, се произнесе: *„Ние не интерпретираме българската политика през българския национален интерес"*, а бившият президент на Р България Петър Стоянов декларира недвусмислено: *„България ще спазва международните норми на поведение дори и с цената на отказ от национелен суверинитет."* Днес същото важи, както за **председателя на ПЕС, така и за настоящето ни законно избрано правителство!**

Днес, законни са всички закони, които елиминират без остатък 10-те Божи заповеди и утвърждават Новия световен ред, официално възвестен от президента на САЩ Джордж Буш - старши в неговата реч пред Конгреса на САЩ на 01 септември 1990 г., след нападението на Ирак в Кувейт и в навечерието на войната в Персийския залив.

„Десетте правила" **на китайския мъдрец Сун Дзъ отпреди 2500 години, са били дар за много владетели при изпълнение на политическите им цели, защото са били използвани слабостите на хората, за да си осигурят предимство.** Те действат **безотказно** и днес - във всяка географска точка на планетата и **плодят цветни революции, разруха, глобален хаос и безперспективност:**

Развалете това, което винаги е било хубаво в страната на враговете ви.

Направете боговете им за посмешище и стъпчете всичките им обичаи в калта.

Подкопайте с всички средства престижа на водещата класа; оплитайте ги при всяка възможност в тъмни машинации и в подходящия момент ги опозорете.

Разпространявайте между гражданите конфликти и раздори.

Настройвайте млади срещу стари.

По всякакъв начин спъвайте работата на властта.

Внедрявайте навсякъде свои шпиони.

Не се страхувайте от сътрудничество с най-низките и най-отвратителните създания.

Винаги, когато можете, обърквайте обучението и доставките на противниковите сили; подкопавайте дисциплината им и парализирайте волята им за борба чрез потискаща музика, пращайте леки жени в лагера им и оставете падението им да достигне дъното.

Не пестете нито обещания, нито пари или подаръци, защото всичко това носи големи лихви.

Колко познато и изпитано на наш гръб! Големият Николай Хайтов по всички възможни начини ни призоваваше и алармираше: *"Време е да гледаме суровата истина без цветни очила, колкото и непоносимо е да приеме човек такава мисъл в главата си. България е полигон за изпробване на съвършенно непознат до сега механизъм за претопяване на цял народ и разграждането на държавата му със съдействието на самия този народ и основните му институции, които заработват в един момент по чужда програма, без видимо нарушение на нито един от основните принципи на Конституцията и демократицията. Големият удар върху България и Българската нация дойде, след отродяването на младежта от литературната ни класика и осакатяването на учебниците по история. Това е една от основните причини и за изсталническата психоза сред младите. Неслучайно първото нещо, което Световната банка взе в ръцете си у нас, бе образованието и го реформира съответно по своята програма за глобализирането на света. Така младежта остава изцяло под влиянието на завода за лъжи, наречен Телевизия. Тя преобърна вкуса на подрастващите със своите долнокачествени филми на насилие и музикална индустрия, така че сега децата ни не могат да понасят истинско изкуство в киното и литературата."*

Казано е: *„По плодовете ще ги познаете!"*, **по законите и делата! Хората се пробуждат и все по рядко се оставят да ги лъжат.** *„Нищо не е добро, ако човек не го направи!"*- **днес, тук и сега! Защото утре може да бъде късно... за теб, за децата и страната ни! Нашите мисли, решения и действия, нашата духовна сила управлява материята. В живота всичко става на цикли и всяко нещо има своето време. Време е за събуждане и отърсване от дълбокия комотозен сън на безвремие и безсмислие, на духовна и физическа слабост и безпомощност, в който сме потънали, време е за ново Възраждане, в противен случай ни очаква мумифициране!**

А законите? Много често те са незаконни и преходни. Разбира се, има и общовалидни вселенски закони като например **Количествените натрупвания водят до качествени изменения; Отрицание на отрицанието; Закона за причината и следствието или Закона за резонанса:** *„Който взема, ще му бъде взето"*, *„Който копае гроб другиму, сам пада в него."* или *„Не прави на другите това, което не искаш да направят на теб!"*

Нещо трябва да се промени, да се направи решителна крачка в правилната посока, така както го правят други! **Нали народът го е казал** *„Помогни си сам, за да ти помогне и Господ."*

Вижда се вече и се чувства на много места тази промяна. Но може би най-вече на съборите в Рожен и Жеравна и на другите още 363 национални събори из **нашите притихнали села и градчета! Българският Дух е жив и това е най-важното!**

Неволята е нашият най-добър учител, както и здравите ни и дълбоки корени. По думите на **Спас Мавров** *„Цялата българска философия, идеология и космогония се безира на един единствен постулат, от който произтича всичко останало и последващо, а именно: „ДУХ ДУХ ДА НЕ ПОРОБВА И ДУША ДУША ДА НЕ ПОДВЕЖДА! Имаме принос и за световната демокрация. В Търновската конституция е записано: КОЙТО СТЪПИ НА ТАЗИ ЗЕМЯ И Е РОБ, СТАВА СВОБОДЕН!"*

Какъв е нашият статут сега?

Доколко свободни и отговорни сме днес, когато в XX² век България законово приема да предостави своите деца на безумни, антихуманни и разграждащи човешката същност практики, да разруши и стъпче исконното човешко и семейно право да отгледаш, да възпиташ и да се радваш на собствените си деца и внуци, с която имаш неразривна връзка до живот! Що за безумие, морална деградация и извратена сатанинска жестокост – чужди, моторизирани и защитени от закон хора и организации да ти изтръгнат и отнемат завинаги рожбата от ръцете, сякаш е обикновена стока под претекст, че ти дават социална услуга?! Но спокойно! Всичко е законно! Ти си нищо и никой, и нямаш полезен ход!!

Да чуем отново Хайтов:

„Изходът е един: да се възстанови преди всичко законността в страната; да си върнем училището и подменената култура; да се върнат възпитателните функции на образованието. Да спрем усиленото в момента подменяне на целия духовен заряд на българина, защото загубите от това са невъзвратими. Заедно с това веднага трябва да се преосмисли т.нар. „преход". Но големият въпрос е дали степента на раздържавяването ни не е преминала своята критична граница и ние просто не контролираме това, което става със самите нас..."

Спокойни ли сте?! Още ли вярвате на закони и корумпирани законотворци, които мислят загрижено и добронамерено за вас?

У законената, съзнателната и безкруполната жестокост, тази продуктивана от бездушие и корист, нормалната човешка същност, не може да приеме и прости! Вселенските закони на резонанса и кармата, са неизменни и актуални и за управленския елит – и също не прощават! Българският народ има нужда да се гордее със своето правителство и държава, а не да ги ругае под път и над път и даже да ги презира! В своите божествени химни и тракийски таблички Орфей пее и записва *„Аз съм син на Земята и звездното небе"*, **а теб?! От коя част на Етъра са те? От светлата или от тъмната страна?!**

Отговорност пред обществото

На 24 юли т.г. **президентът Румен Радев отправи обръщение** *(текста публикуваме отделно)* **към българските граждани с поставеното от него вето за договорите между правителствата на България и САЩ за предоставяне и закупуване на 8 изтребителя Ф-16 blok 70.**

Дебатите в парламента във връзка с това вето, продължиха в петък, 26 юли, повече от два часа. ГЕРБ, ДПС и част от депутатите от *„Обединени патриоти"* гласуваха за неговото отхвърлянето - 128 гласа; против бяха 73 народни представители, а трима се въздържаха. Според финансовия министър **Владислав Горанов,** президентът превръщал дебата за покупката на самолетите в популистки, и изтъкна, **че Радев има сцераний за протакане на сделката, тъй като според условията на договора, ако предвидените по него 1.256 млрд. долара не бъдат преведени до 5 септември, офертата отпада и няма да е валидна.**

Уважаеми сънародници,

Преди броени дни българският парламент ратифицира международните договори за покупка на нови изтребители Ф-16. Това е дългоочаквана и необходима стъпка от модернизацията на Българските военновъздушни сили за отбранителните способности на страната. Но тя не може да става за сметка на интересите на българските граждани и достойнството и суверенитета на България. Затова се възползвах от конституционните си правомощия и наложих вето на закона за ратификация.

Решението на правителството тези международни договори да не стават публично достояние задължава народните представители да информират обществеността за характера на поетите задължения и получените срещу тях отбранителни способности. Задължителен е нов дебат в Народното събрание, който да даде ясен отговор как са защитени българските интереси по отношение на: Цената за придобиване от 2.2 млрд. лева без ДДС при 100% авансово плащане; Срока за доставка на самолетите най-рано след 4-5 години; Орязания пакет въоръжение, оборудване, обучение и услуги, при който самолетът остава с ограничени способности; Скрити и неуточнени разходи, които България ще плаща впоследствие по отношение на инфраструктура, транспорт, въоръжение, оборудване, обучение, услуги, данъци и такси; Промяна на клаузите на договора едностранно от изпълнителя без съгласуване с българската страна по отношение на цени, срокове и обем на доставки и услуги; Неустойки на неизпълнение.

Поемането на задължения, свързани със скрити и неясни разходи, въвлича за десетилетия напред българските правителства в значителни финансови задължения. Освен това - разходите по придобиване, постигнати включително и с емитиране на нов дълг, поставя под въпрос възможностите за навременно осигуряване на липсващите способности.

Държа да подчертая - не конкретният тип самолет сам по себе си, а наличието на реални способности определя авторитета и бъдещето на Българските военновъздушни сили и нашата евроатлантическа принадлежност.

Изграждането на съвременни отбранителни способности изисква всеобхватен подход и дългосрочно планиране, а в случая, при колосални за България разходи, липсва дори дебат по изключително важни въпроси относно националната и колективна сигурност - Кога ще придобием пълния необходим пакет въоръжение, оборудване, обучение и услуги, който гарантира многофункционални способности на самолета; Кога ще придобием способности за пълноценна техническа поддръжка в България, без която ежегодната експлоатация на самолета се оскъпява; Кога ще изградим необходимата сложна инфраструктура; Кога ще закупим следващите 8 самолета; Кога ескадрилата Ф-16 ще придобие оперативна готовност; Кога, как и колко ще платим за всичко това?

Всички тези обстоятелства генерират нестабилност за процесa на модернизацията на Българските военновъздушни сили и излагат на риск модернизацията на Сухопътните войски и Военноморските сили, без която проектът за изтребителя става несъстоятелен.

Поемането на публични разходи, особено в страна с масова бедност и задълбочаващи се социални проблеми, изисква максимална прозрачност и отчетност.

Огромните разходи, които ще бъдат вложени в модернизацията на Въоръжените сили, не са нито на министър-председателя, нито на правителството, а на българските граждани. Затова Народното събрание следва да изпълнява конституционната си роля и да контролира изпълнителната власт, а не да се превръща в неин рупор.

Нека не забравяме, че и правителството, и Народното събрание носят отговорност за действията си изключително и само пред българските граждани. И не някой друг, а българското общество определя тяхната легитимност.

Припомням на народните представители, че са положили клетва във всичките си действия да се ръководят от интересите на народа. Затова и на българите се дължат ясни, категорични отговори доколко това се изпълнява и какви са реалните последствия от сключените договори.

Очаквам задълбочени дебати в Народното събрание и предприемането на адекватни действия.

Благодаря за вниманието!

СПОКОЙНО! ВСИЧКО Е ЗАКОННО!

От стр. 1

ПОСЛЕСЛОВ ЗА ЛЪЖАТА

Изобличенията за „един много велик ден“

Някой от световните лидери трябва да проговори. Защото, както казва един от героите на нашумелия сериал *„Чернобил“*: *„Ако дълго време слушаш лъжи, забравяш как изглежда истината“.*

Това е причината в. *„Нова Зора“* да предложи на своите читатели **малък откъс от книгата на руския физик Александър Попов – според мнозина, най-убедителният разобличител на космическата лъжа, че човек е стъпвал на Луната.**

Още повече, че сме убедени, че в наше време, освен широко прилагано във военното дело, лъжата се използва и за управление на процеси в обществото. Отдавна е известно, че много от историческите митове са формена лъжа. Най-често те служат да въведат в заблуда обществото и да му попречат да изработи политика отговаряща на неговите национални интереси. Най-разпространеният мит е този, че за бедите и нещастията на съветския народ е виновно единствено предателството на Генералния секретар на КПСС Михаил Горбачов. Предателството е факт, който може би само Гурбачов оспорва, но този мит целеше нещо далече по-важно: Русия да не придобие реален суверенитет, да не постигне реален разцвет на своето могъщество (военната мощ е само част от него). Този мит беше нужен, за да не изостави тя пътя за никъде, по който бе поела, което означаваше да бъдат повторени всички грешни стъпки, които доведоха до разпадането на Съветския съюз.

Все по-ясно се вижда от историци и анализатори, че предателството на интересите на народите на Съветския съюз започна веднага след смъртта (убийството) на Сталин. Десталинизацията започната от партийното ръководство, се провеждаше от марксиститетроцкисти съзнателно, с цел да бъде възпитано ново поколение, което не прави разлика между комунизъм, марксизъм и болшевизъм. Това обяснява защо днешните троцкисти – соросоидите (въпрос разработен от изтъкнатия политолог и философ Валентин Вацев) като отчитат болшевизма и насилието свързани с него, се проявяват едновременно като яростни антикомунисти и неолиберали. Тяхна изначална мечта е да обрекат националните държави и да заграбят и експлоатират всички природни ресурси на планетата, нещо, което не им се отдаде в сталинските времена. Тогава бе възприет курс за построяването на социализъм в една отделно взета страна, което обезсили коварната им тактика за перманентна световна революция.

В периода 1969-1972 г. САЩ фанфарно съобщиха на света за своите 6 мисии „Аполо“ с астронавти до Луната. Странното в случая бе, че политическото ръководство на СССР призна победата на САЩ в лунната надпревара, без да предприеме каквито и да са опити за реванш.

В последващите години стотици изследователи изучаваха „лунните“ доказателства на НАСА и все по-голям брой от тях достигаха до извода, че американците са мистифицирали полетите до Луната. В гл. 21 на книгата си „Американцы на Луне. Великий прорыв или космическая афера?“, руският физик Александър Попов написа, че „на американците се удаде да излъжат съветското ръководство“. **Ето, в тази част на своето иначе разгромно изобличително изложение, Александър Попов не е съвсем убедителен.** Защото *фактите показват, че лунната измама, лунната афера, се е осъществявала със съдействието на самия Съветски съюз. И всичко това е ставало срещу сериозни отстъпки от американска страна и значителни облаги за конкурента.*

Струва ни се, че след отказа на САЩ от гаранциите дадени на Съветския съюз в 1989 г., че НАТО няма да се разширява на изток, е крайно време Русия на най-високо ниво да се освободи от обета за мълчание. Историческият мит, че астронавтите на НАСА по програмата „Аполо“ са били на Луната, трябва да бъде опроверган.

ЗОРА

Фрагменти от книгата на А. Попов,

разобличаващи лунната измама на НАСА по отношение на полетите до Луната (1969-1972 г.) и съучастието на съветското ръководство в нея

Доктор на физико-математическите науки Александър Попов

В първата половина на 60-те години на XX век усвояването на космоса от двете супер сили СССР и САЩ се води с девиза *„Да бъдем първи“*. Но постепенно политиката на съветското ръководство започва все повече да придобива **двойствен характер**, особено що се касае до **пилотиран полет** за обиколка на Луната и по следващо кацане на съветски космонавти на повърхността ѝ.

Акад. В. П. Мишин, наследил Сергей Корольов като ръководител на съветската космическа програма, пише в мемоарите си: *„Мисля, че даже авторитетът на Корольов (ако беше останал жив) нямаше да може да противостои на процесите обхванали всички сфери на нашето общество. И на него щеше да му бъде трудно да работи без да усеща поддръжката на ръководителите на ракетно-космическата индустрия, налагащи непонятна политика по въпроса за полета до Луната.*

Нека се опитаме да разберем **какво е имал предвид акад. Мишин под** *„непонятна политика“*. Вече през годините се натрупаха **достатъчно факти за размисъл.** Да проследим стъпка по стъпка **историята за отстъплението на СССР в лунната надпревара.**

За Съединените щати беше необходима победа **с всички възможни средства** *„без оглед на дреболии като съвест“*. **Загубилата лунната надпревара държава** (респ. система), **е обречена. На 12 април 1961 г.** президентът **Джон Кенеди** обявява, че до края на десетилетието **САЩ ще изпратят човек на Луната и ще го върнат жив**. Стартира програмата *„Аполо“* **с неограничено финансиране и ангажиране на 250 000 специалисти.** Това е не само предизвикателство към съперника СССР, който в момента води с полетите на **Гагарин и Леонов, а формен призив към започване на война за дискредитиране на социалистическата система. Разбира се не военно, а политическо.**

Какво може да се крие зад думите *„всячески (с всички възможни) средства“*. Дали не е готовността с паралелна програма **да се отиде директно към измама. Робърт Кенеди** енигматично заявява: *„Руснаците оставете на мене“*. Без да подозират за намеренията на **лидерите на САЩ за споделяне на лъжата, десетки хиляди съветски хора, създаващи космическата техника, правят всичко възможно да изпреварят американците.** Но в същото време, сред управляващия комунистически елит на СССР, е назрявала идеята да се отиде към *„дружба“* и *„разведряване“* **...като се изтъргува Луната. Но със слаб съперник изгодна сделка не става.** Беше необходимо **да се покаже на съперника, че както обиколка на Луната, така и изпращане на пилотиран космически кораб за кацане на повърхността ѝ, е задача напълно възможна за СССР.** Изпращане на съветски космонавт на Луната би представлявало **трета гигантска плесница за Америка. Но ако СССР победят в лунната надпревара, какво ще продават?**

Интересно. Докато за преодоляване на техническите трудности, съветската космическа програма се **финансира и подкрепя, точно тогава, когато затрудненията са преминати и успехът е близко, работите се забавят и спират.**

Изследването на Луната започна с автоматични станции. На всички етапи СССР неизменно изпреварваше САЩ. *„Луна-2“* първа попада на Луната на 12.09.1959 г. През същата година *„Луна-3“* **за първи път прави обиколка на Луната и заснема обратната ѝ страна. В 1965 г.** *„Зонд-3“* **предава на Земята 25 фотографии на лунната повърхност с високо качество. На 3.02.1966 г.** *„Луна-9“* **осъществява за първи път меко кацане на Луната.** *„Луна-10“* става първият изкуствен спътник на Луната. **През 1970 г.** съветската *„Луна-16“* доставя на Земята лунни проби и се задвижва автоматът *„Луноход-1“*. И докато за съветските специалисти **амбицията в лунната надпревара растеше**, Политбюро успокоява американците, че *„В перспектива за СССР е важно не състезанието, а сътрудничеството с вас“*. Програмата *„Съюз-Аполо“* стартира през януари 1967 г. с помощта на водещите академици на РАН А. А. Благонравов и М. В. Келдиш, както и на висшето партийно ръководство, разбира се.

Но, когато списание *„Техника молодежи“* **подготвя цял брой с разобличаване на твърденията на американците, че** *„успехите на Съветския съюз в космоса са блъф“*, **ЦК на КПСС неочаквано слага резолюция и забрана за публикация под предлог, че** *„такъв ход е нецелесъобразен“*.

Известните космически кораби *„Союз“* се създаваха с цел пилотиран полет около Луната. В безпилотния си вариант те се обозначаваха като 7ЛК1 (*„Зонд“*). За 4 години бяха изстреляни **14 автоматични станции** *„Зонд“* и накрая проблемите с връщането на космонавтите, след кацането им на Луната, **изглеждаха успешно решени.**

Американците се отказват от автоматичните станции и залагат направо на пилотиран полет. На 4 април 1968 г. се проваля тяхното изпитване на лунната ракета *„Сатурн 5“*, **както приживе бе предсказал Сергей Корольов. Но само след 19 дни те обявяват, че през декември същата година, ще изпратят за обиколка на Луната космическия кораб** *„Аполо-8“* **с трима космонавти на борда. Много съветски специалисти са убедени, че САЩ още нямат готовност за такъв полет. На 7.10.1968 г. - 4 дни** преди изстрелването на *„Аполо-8“* с екипаж към Луната - директорът на НАСА **Джеймс Уеб излиза в оставка без видима причина.** Вероятно той е наясно, че рано или късно **лунната измама** ще бъде разкрита и не иска да поеме отговорността за участие в нея.

На 14 ноември 1968 г. ген. Каманин, ръководител на Центъра за подготовка на съветските космонавти, записва в дневника си: *„Продължаваме нашата програма за пилотирани полети без да я променяме под влияние на американските трикове. Полет до Луната* – през януари 1969 г. *Ако мисията на „Аполо-8“ е успешна – отлагане на полета* - до април 1969 г.“

И ето че гръмва новината, че *„Аполо-8“* **е достигнал Луната и е направил 10 обиколки около нея.** Капитанът на полета **Франк Борман,** опитен разузнавач, след няколко месеца **посещава Москва за конфиденциални разговори. Руснаците продължават по програма.** А. Леонов (сега в борда на Алфабанк), преди 50 години **е командир на екипажа за облитане на Луната**, казва: *„Програмата за кацане на Луната не е отменена. Ще догонваме американците като започнем с облитането ѝ. Безпилотните „Зонд-7“ и „Зонд-8“ вече я достигнаха. Съветският космически кораб е готов. Разрешете полета с хора на борда!“*

ЦК обаче казва твърдо: НЕ!!!

Политбюро внезапно окончателно отменя пилотираното облитане на Луната. Парите за финансиране на програмата *„Зонд“* и за подготвяне на **два лунни космически кораба, се оказват хвърлени на вятъра.**

Кой може да оправдае такъв абсурд? Как без собствен пилотиран космически кораб може да се докаже евентуална измама на американците?

Идва юли 1969 г. *„Аполо-11“* **се прилунява**. Отново жълта новина. Но няма как да бъде проверена от съветски екипаж в лунна орбита. А *„Зонд-7“* и *„Зонд-8“* **бяха подготвили всичко за успешен полет.**

За специалистите това е началото на грандиозния път. **Но за Политбюро на КПСС** това е краят на надпреварата. Козът в ръцете на Брежнев е готов. Значи пазарлъкът за Луната може да започне. „Господа американци, ние ви показахме нашите възможности за обиколка на Луната и за контрол на лунната повърхност. Но засега ние няма да летим. Така че продължавайте вашите **„полети“**. Но сами разбирате, че за мълчанието ни ще трябва да си платите!“

Преводът от книгата на Александър Попов е на Румен Воденичаров

Петко Петков

(НАП)АСТ БОЖИЯ!

След като няколко седмици политици, политолози, ченгета и присъдружни на властта медии предъвкваха теча на лични данни от хакнатите сървъри на Националната агенция за приходите (НАП), **някой разбра ли кой и защо е пробил нейната и на други ведомства информационна защита?** Не, защото и обясненията на управляващите издаваха само **страх, объркване и стремеж за замитане под килима, заедно с личната вина, на жалката реалност.** А именно, че **въпреки похарчените милиарди лева за електронно правителство и противодействие на** *„хибридната война“*, **сигурността на информационните масиви, включително на тези, които съдържат личните данни на милиони български граждани, е само добро пожелание. И, че от предишните хаквания на сайтовете на министерствата, президентството, ЦИК, Търговския регистър и други, не са извлечени никакви поуки.**

Факт е, че и случаят с хакерската атака на НАП, при която в интернет изтекоха личните данни на 5,1 млн. граждани, завари отново управляващите, Комисията за защита на личните данни, ДАНС, ГДБОП, Прокуратурата и други, по бели гащи. Те бяха толкова ошашавени от станалото, че не успяха да се договорят дори да лъжат еднакво. Например министърът на вътрешните работи Младен Маринов свърза инцидента с Русия, понеже домейнът, от който хакерът изпратил своето послание, се намирал в Русия, и с предстоящото ратифициране от НС на сделката за изтребителите F-16 Block 70. Професор Михаил Константинов, шеф на държавната фирма *„Информационно обслужване“*, **която също отговаря за сигурността на информацията на НАП, каза с апломба и опита си на една 30-годишна донорка за всяка т.нар. демократична власт в България, че хакерската атака била** *„левашка“*. А пък **министърът на финансите Владислав Горанов, западните специални служби минали на обикновени пишещи машини и буквално се върнали в аналоговата епоха. Няма компютри, няма интернет, няма електронни услуги, няма проблем с изтичането на поверителна информация.** И

Кристиян Бойков

ложение да има *„добра новина“* **в изтичането на толкова много лични данни?** Според Владислав Горанов – **може**. Обаче, според вицепремиера **Томислав Дончев,** който отговаря за електронното правителство, **атаката срещу НАП е много тежък инцидент.** Щом е така, не трябва ли съгласно *„моралните стандарти“* на ГЕРБ да си отиде някой министър? И този някой да бъде министърът на финансите Владислав Горанов? Да, но той няма намерение да подава оставка, докато не му я поиска **самият премиер Бойко Борисов.** Дотогава ще си топли сам стола и ще обяснява колко неуютно се чувствала шефката на **НАП Галя Димитрова, която дори не прекъсна отпуска си.** През цялото време обяснения от телевизионния екран даваше **говорителят на НАП Росен Бъчваров.**

А къде беше *„организаторът и вдъхновителят на всички успехи и победи“*, *„евроинтеграторът на Западните Балкани“* **Бойко Борисов, по стечение на обстоятелства лидер на ГЕРБ и премиер на България? Как къде?** След като свика спешно **Съвета по национална сигурност към МС** и даде указания на своите министри и депутати, той **отиде да управлява някакъв катер по време на международното военноморско учение в Черно море** *„Бриз 2019“*. И не само не изглеждаше **разтревожен от изтичането на личните данни на милиони граждани** от информационните масиви на НАП, ами направо изрази възхищение от уменията на хакера, за какъвто беше нарочен **20-годишният Кристиян Бойков**, служител в Агенция по киберсигурност в София. Докато министър Горанов съветваше **да не се героизират терористи, като този хакер, Борисов разсъждаваше на глас относно уникалните мозъци, с които България разполага, и се чудеше как те да бъдат накарани да сътрудничат на службите с по-високо заплащане.** Въпросният **Кристиян Бойков** бил направо чародей. *„Просто вълшебници! Невероятна способност! Явно образованието става все по-добро, особено в IT-сферата“*, **нареждаше Борисов.** Оставаше само да каже като един литературен герой: *„Голям вагабонтин! Да е жив на баща си и майка си!“* **А пък ние ще напомним, че България е прочута и с едни от най-умелите фалшификатори на евро и долари. За условията, които страната ни осигурява за алкохолен туризъм, за мургавите жрици на любовта и трафикантите на нелегални мигранти и секс робини - да не говорим. Та са не на европейско, а направо на световно равнище! Остава само да се зачислят на заплата към службите…**

Не можем да преценим дали това възхищение на премиера, дали уменията на адвокатите на задържания младеж, или просто липсата на доказателства, принуди Прокуратурата да го освободи срещу подписка, твърдейки че НАП не представлява елемент от националната сигурност и **Бойков може да отнесе само глоба до 1000 лв.**

На стр. 6

Фрагменти от книгата на А. Попов...

77 години от гибелта на Вапцаров

Калоян Паргов: Битката за хуманността, солидарността и справедливостта не е приключила

„Страшно звучи, че в съвременна европейска България отново трябва да се противопоставяме на настъпването на фашизма, заради което Вапцаров и другарите му платиха с живота си. "Това каза лидерът на БСП - София Калоян Паргов, във вторник - 23 юли, по време на **възпоменателния митинг-поклонение пред Музея за национално помирение (бившото Гарнизонното стрелбище), по повод 77-ата годишнина от разстрела на поета.**

На събитието присъстваха вицепрезидентът на Република България Илияна Йотова, която произнесе вълнуващо склово, с текста на което не разполагаме; председателят на НС на БСП Корнелия Нинова; председателят на Българския антифашистки съюз Симеон Игнатов; председаптелите на Комунистическа партия на България – Александър Паунов и на ПП *„Нова Зора"* **– Минчо Минчев; членове и симпатизанти на двете партии; представители на Съюза на българските писатели, народни представители, общински съветници и граждани.**

"На този ден стана традиция да се събираме тук, на Гарнизонното стрелбище, за да почетем паметта на големия поет и антифашист Никола Вапцаров и неговите съмишленици Антон Попов, Антон Иванов, Атанас Романов, Георги Минчев и Петър Богданов. На 1 юни същата година – 1942, на това място, е разстрелян ген. **Владимир Заимов.** *Тук са изпълнени смъртните присъди на полк.* **Цвятко Радойнов** *и неговите другари, 25 дни след това",* припомни Паргов и заяви, че мястото, на което те са убити **заради своята антифашистка дейност,** днес цинично се нарича Музей на националното помирение. *"Там, където още стоят куршумените следи, и където е прекъснат насилствено техния живот, не може да бъде място за помирение. То е черен символ на разправата със съпротивата в България срещу хитлерофашизма",* заяви председателят на БСП – София.

"Простете ми, но днес няма да говоря за погубения световнозначим талант на Вапцаров", каза той и цитира поета: *"Не, сега не отива поезия, и да искаш, не мож я изпя".*

"77 години по-късно, в края на второто десетилетия на 21 век, в България, в София, отново се прави **опит да се възродят фашистки прояви, характерни за 40-те години на миналия век в нациска Германия.** *На 1 септември, денят, в който човечеството ще отбележи* **80-ата годишнина от началото на Втората световна война, шепа неолиберали планират да поставят пречупени звезди на знакови места в София, сред които Президентството и сградата, на която с големи букви пише Народно събрание.** *При това с благословията на Столична община",* посочи Калоян **Паргов**. Той припомни, че датата **1 септември** е свързана и с друг зловещ период - **през 1941 г. в Германия влиза в сила** закон, който **фиксира обозначаването на евреите със звезди.** *"Аналогията е явна",* категоричен бе Паргов и посочи, че само преди дни **главният прокурор и министърът на вътрешните работи са се обърнали към законотворците с апел за потежки наказания за престъпленията от омраза.** Повод са прояви на разпространение на фашистка идеология, под различни форми. *"Ние няма как да не приветстваме тази инициатива, но дано не се окаже, че е закъсняла, защото настъплението е явно,* заяви Калоян Паргов - *Подстрекават се младежи да шестват из София до местата, където се планират да бъдат поставени тези пречупени звезди. Звучи зловещо!". "Битката за хуманността, солидарността, справедливостта не е приключила. А съхраняването на верността на историята, включително и в учебниците, е част от нея, и отговорност пред бъдещите поколения. Наш дълг е да съхраняваме истината за себеотрицанието и саможертвата на тези достойни мъже",* призова лидерът на столичните социалисти.

"Поклон пред паметта на Вапцаров и загиналите в борбата с фашизма в България", завърши своето слово Калоян Паргов.

От стр. 5

(НАП)АСТ БОЖИЯ!

От цялата дандания остана неприятният вкус на **престаряла и претоплена многократно манджа,** останала от времената, когато като **главен секретар на МВР Бойко Борисов** оправдаваше провалите на полицията със съдиите: *„Ние ги хващаме, те ги пускат". Но, както писа вестник „Сега" (19.07.2019): „Хакерската атака изкова универсално оръжие. Тя гарантира „удряне" по този, по когото трябва, в точното време".*

Да не пропуснем че тази атака наистина съвпадна по време с **ратификацията от НС на сделката за американските изтребители F-16 Block 70**. Но, за разлика от министър **Младен Маринов**, ние смятаме, че тя не беше насочена към **осуетяване на сделката в интерес на Русия, а към отклоняването на общественото внимание от факта, че въпреки огромния фискален резерв и бюджетния излишък, правителството емитира дълг от 500 млн.лв.**, за да плати **предварително и накуп** още непроизведените осем изтребители. И това плащане наведнъж е **по нареждане на** *„държавника"* - **премиерът Бойко Борисов.**

Между впрочем, **историята с хакването имаше продължение**. **Докато Комисията за защита на личните данни проверяваше как се съхранява информацията в НАП и се канеше да глоби данъчните с 20 млн.лв., някой направи опит да проникне в базата данни на самата комисия. Засега неуспешно.** Но опитайте се отведнъж да познаете **кой ще плати глобата за мърлявото отношение към личните данни на гражданите от страна на чиновниците в НАП: хакерите, или данъкоплатците?** Отговорът е същият, както при театралните операции на МВР и тези на Специализираната прокуратура по времето на ареста на бившия министър на отбраната Николай Цонев. Впрочем, вече има обвинения за ОПГ към Георги Янков, икономически директор на фирма „ТАД ГРУП" ЕООД за кибер рекет, в която Кристиян Бойков е само изпълнител. Иван Гешев, ако използваме една култова реплика, ще стане главен прокурор *„с отвращение"* понеже на никого не му пука да предложи друга, неодобрена от когото трябва кандидатура. Оценката, която истинският хакер даде в **Twitter на българското правителство е убийствена.** *„Вашето правителство е умствено изостанало",* написа той на английски. **Вероятно същото би написал и за онези 1,2 млн. души, които му гласуват**, за да получат повече от същото невежество и безхаберие, наричани *„най-успешното управление".* За вторият акъл на правителството и неговия шеф говори и фактът, че **обявиха подкрепата си за Лаура Кьовеши, едва когато тя остана единствен кандидат за поста европейски главен прокурор.**

Дори Макрон се отказа от френския кандидат в полза на румънката, успяла да вкара в затвора и лидера на управляващата в Румъния партия **Ливиу Драгня**. Какво ли си мисли лидерът на управляващата в България партия ГЕРБ по този случай?

ГОЛЯМАТА ЛЪЖА ЗА ЕВРОПА

Откъс от книгата на Филип дьо Вилие
„Дръпнах веригата на лъжата и всичко си дойде на мястото"

Падението

„Една… две… три… четири крачки. Колко трудно е. Тази почетна стълба на атлантическата среща на върха изглежда безкрайна! Мъжът, който се качва, и чиито крака треперят, се полюшва от крак на крак и залита от десния до левия борд. Човек би казал, че танцува: това накланяне, това засядане, това обръщане. Очакват го там, горе. Той се олюлява, спира за миг да си поеме дъх. Трябва да му се помогне, за да се изкачи. Всички го гледат от еркера на естрадата, инсталирана в подножието на големите аркади за петдесеттодишнината в Брюксел. Дошъл е моментът да се присъедини към реквизита, където трябва да направят официалната снимка пред огромното знаме на син фон, обсипано с розите на ветровете (металически кръг с 32 разклонения), символ на НАТО. В жест на затрогваща спонтанност, португалският и холандският премиер, неговите непосредствени съседи в кортежа на големите на този свят, му се притичват самарянски на помощ. Скоро те го носят. Той е все по-тежък и изкачването е все по-сковано. За миг алпинистът им се изплъзва, полита назад и пада в ръцете на Порошенко, колосът на Украйна, който го изправя и, изпъчвайки гърди, го поставя отново вертикално. Още една крачка… после следващата... Изкачването е главозамайващо, това се чете в неговите нетърпеливи, развеселени очи. Всичко е като игра. За една *„среща на върха"* - **това е срещата на върха!** Еманюел Макрон се връща и отново, на свой ред хваща ръката му и го прегръща. Всичко е в символа на една сдържана доброжелателност: *„Хайде, Жан-Клод!".* Жан-Клод отговаря, смеейки се гръмогласно. Натъпкан ли е, или какво? С един шеговит стил, той подшушва на Еманюел: *„Това е „Европа на малки стъпки". Моне го беше казал…".*

По щастливо съвпадение, сцената е подредена така сякаш според интуицията на Бащата основател, човекът от Шарент, който беше опознал напитките, избите, както и кърканията на клиентите, и препоръчваше на *„европейците"* да напредват просто *„с малки стъпки, опипом"*, за да не **ужасяват народите.** И ето ни, ние сме тук, опипом…

Изкачването свършва. Уф! Сега председателят на Европа крачи по кралско синия килим на широкия подиум, влачейки крака. С трепереща ръка той търси за миг протоколното място, което му е запазено за снимката, сочейки с пръст като при стрелба по гълъби. И избухва, кръстосва уплашените погледи на своите колеги, които се мъчат да замажат конфуза. По-късно един от тях ще каже: *„С Моне Европа започна с коняка, с Юнкер завършва с уискито".*

Президентът Тръмп, дошъл специално за тази важна среща на върха на НАТО, наблюдава изумен и развеселен емблематичната импровизация на европейския стълб на Атлантическия съюз, който на този 12 юли 2018 г. се огъва, олюлява и преобръща. Главорезите на Комисията притичват, за да отдалечат камерите, но е твърде късно: заснетите изображения вече обикалят Интернет и заливат социалните мрежи. Близкият план показва изкачването, слизането, кръстният път, пиянските кикотения върху ескалатора, които контрастират със смущението и дори страха на колегите: *„Само кадрите да не излязат"*! За няколко минути обаче те наводняват всички канцелории. Сцената как един пиян ръководи съдбите на една залязваща империя, напомня на друга, също толкова метафорична - Елцин, шефът на Съветската империя в нейната крайна фаза, който произнася от купола на танк патетичните си красноречия…

За тридесет години Жан-Клод Юнкер, Европеецът, наистина не се е променил. Само се е издигнал в чин и степен. Един министър довери неотдавна: *„Когато насред заседанието на Съвета на министрите един служител му донесе чаша вода, всички знаехме, че това е джин".* Другарите му – комисарите, го защитават. Комисарят Московиси, в израз на фанатично усърдие твърди, че погълнатият алкохол никога не е пречил на Юнкер. Европейският парламент също се грижи за него. Така например, в момента на разкриването на *„Люксилийкс",* когато узнахме, че като премиер на Люксембург шефът на Комисията е разрешил на многонационални компании като *„Епъл", „Амазон", „Хайнц", „Пепси",* или *„Дойче банк",* да се възползват от скандални фискални споразумения. Асамблеята обагодари *на холандския и португалския министър-председатели,* **господата Марк Рюте и Антонио Коща,** *затова, че са му помогнали в този болезнен за него момент".* И официалният говорител приключва дебата по същия начин, с цел да отклони въпросите и да предотврати полемиката. Това значи било *„ишиас"*! Патронът на Европа страда от *„ишиас от трети вид":* едно зло, което обикновено удря в гръбнака, отключва тръпка на веселие и ви прави смешен. *„Ишиас",* който много не го обезсърчи, когато няколко часа по-късно подтичваше по асфалтовата пътечка, за да не

че си затвори очите за това.

Всяка си има собствено гориво! Империята на нормите свършва пред вратите на Председателството. Заради него алкохолни тестове на портиците за достъп на Европейската комисия не се поставят.

Този гротесков, приличащ на анекдот епизод от срещата на върха на НАТО, е всъщност един поучителен урок, алегория на европейската интеграция. Защото историята не спира тук. Дори в нощта след инцидента, говорителката на Европейската комисия Маргаритис Скинас, в едно неочаквано изявление за пресата, уверява с кремъло-подобна тържественост: *„Председателят страда от ишиас".* И, за да декодира конфузните снимки добавя: *„Той желае да изпусне самолета с дестинация Китай и Япония.* Явно забравил опорните точки на официалната версия. Така върви Европа…

Всички очакват кадрите с *„пияния кораб"* да се завъртят на следващия ден в редакциите и политическите кръгове. В Брюксел се подготвят за врява, но не последва нищо. Не се случва нищо. Мнозинството от вестниците се позовават на официалното съобщение на Съюза за своя сметка.

Това че председателят на Европа се кандилка на една такава официална международна сцена не предизвиква никакви реакции. И точно с това аферата е много показателна. **По каква причина едно толкова конфузно събитие минава незабелязано?**

Първо, излиза че никой не познава въпросния председател Юнкер, **силният човек на Брюксел,** че този съюз, наистина с безглаво управление, е като без лице. Това е една абстрактна институция, далече-далече от народите! Но, след всичко, което се случи, хората разбират, чувстват, отгатват и знаят, че **бюрократите командват**: че те са поанонимни и по-мъгляви дори и от своя шеф. Казват че председателят на Комисията царува, но не управлява. Но нали в нарушение на всички правила на европейските публични институции, той назначи вездесъщия си генерален секретар **Мартин Зелмайер**. Журналистът от *„Либерасион"* **Жан Катремер,** добър познавач на зъбчатките на брюкселската технократия, пише дълбоко опечален: *„Физическото срутване на Юнкер, съчетано с могъществото на генералния секретар Зелмайер, показва че властта все пак има една привидност – председателят на Комисията, но преди всичко една реалност - един неизбиран и безотговорен бюрократ".*

Но след всичко това какво да си мислят хората? Изобретен е един миксер, който смесва реалност и привидност. И нима човек може да го упрекне за това! Това е причината да няма нито един упрек и обществеността да гледа другаде. Има нещо по-лошо от възмущението – безразличието! **Европейското гражданство е една илюзия. Няма нито агора, нито европейски народ**. Прекалено разделени сме от обичаите, от миналото и езиците, за да формираме **политическа общност, способна да разсъждава за общото благо.** Съюзът напредва с лицемерие. Той е едно създание на падините. Онова, от което се бои единствено, е светлината. И просперира в сянката на това *„кратос"* без *„демос"* и на парламент, без народ. Мостовете заместиха границите, гражданите на държавите онемяха. По принуда превърнати от потребители на един масов планетарен пазар, самите те са потребени. Сведени са до статистически редове и продаваеми лични данни, в момента, когато елитите на *„Империята на мениджмънта"* се обединяват под егидата на два принципа - *„не на дискриминацията"* и *„свобода на движението без граници".*

Тази машина, която се влачи и ни намотава на своите перки, аз опознавах редица години отвътре, от Брюксел. Доближих се възможно най-близко до нейните тайни знания, без да успея да разбера мистерията на нейния замисъл. Видях как моделът деградира и малко по малко Съюзът се пука. Това беше много преди Брекзит и преди идването на Орбан.

Когато заседавах в Европейския парламент в Страсбург, критичният анализ вече беше маргинализиран, ставаше нечуваем. И беше третиран истерично. Ние бяхме *„смахнати".* На народите им беше дадено да чуват навсякъде един и същи припев: *„Ще коригираме отклоненията"* и ще запълним *„демократичния дефицит".* И те още вярват на това.

На стр. 8

СЕДЕМНАДЕСЕТ МИГА ОТ ЖИВОТА

Борис Цветанов

Продължение от бр. 30

АГЕНТ С ПРАВО НА УБИВАНЕ

Х 007 с двете нули означаващи право на агента да убие предател, е измислица на неотразимия Ян Флеминг.

Няма такъв агент в системата на Миб.

Но в историята на НКВД има.

Понякога, в интерес на страната, е трябвало да бъдат ликвидирани опасни за държавата предатели.

Такъв бил **Игнаций Райс,** живеещ през 1937 година в **Лозана.**

През 1937 година Афанасиев получава задача да ликвидира предателя. Извършва го заедно с **брата на съпругата си Владимир Правдин** /монеграск по произход с истинското име **Ролан Аббиа - монегаски са автохтонни поданници в княжество Монако, малко на брой,** такава е съпругата на Борис Афанасиев, с която се запознава по време на следването си в **Сорбоната,** и която емигрира в СССР /.

Някой си Николай Тотков написа в интернет куп глупости за Афанасиев като го определи като *„главорез на Сталин"*, още - пак някой си **Антон Тодоров** - също го клевети. **Но те премълчават, че разправата с** предатели е **използвано от съветските тайни служби десетократно по-малко, отколкото е било обичайна практика за английските и американските шпионски организации.**

Вероятно е любопитно, **че 15 години преди Ян Флеминг** да въведе в литературата термина *„агент с право на убийство"*, пръв това прави **Димитър Димов** в разказа си *„Шпионката"*. За отбелязване е, че разказът е изобщо първото произведение на писателя, писан е преди *„Поручик Бенц"* /1937/, но е напечатан през 1940 г. в *„Литературен глас"* и *„Мир"* /1942/.

ДАР ОТ БОГА

Една тайна на Борис Афанасиев:

„Имах странно лице. Много ми е помагало в моя странен занаят. Никога не съм приличал на руснак. За германците винаги съм изглеждал немец. Затова и безпрепятствено се добрах до канцеларията на фюрера, чрез Мартин Борман, разбира се…

Но странно за мен бе, **че и за французите минавах за чист потомък на галите…".**

ВЛАКЪТ НА СМЪРТТА

ИСТИНСКАТА ИСТОРИЯ, ЗАЛЕГНАЛА В СЦЕНАРИЯ НА ЕПИЗОДА „НАСРЕЩНИ ВЛАКОВЕ" ОТ СЕРИАЛА „НА ВСЕКИ КИЛОМЕТЪР"

20 юни 1941 година. Афанасиев има задачата да се свърже с познатия си от Виена Мартин Борман.

Извънредни обстоятелства обаче го карат да се срещне с **пълномощния представител на СССР в Берлин Деканозов.** Казва му: *„Хитлер готви нападение"*. Оня отвръща: *„Ти си луд! Хитлер просто иска да си играе с нервите на Сталин…"*

На 22 юни Афанасиев се свързва с първия секретар на посолството **Валентин Бережков** – узнава, че за **120 души** от посолството ще бъде осигурена влакова композиция, която ще потегли, когато **от Москва за Берлин** ще тръгне влак със **120 германски дипломати**. Това щяло да стане **на 2 юли.**

За дипломатите са осигурени **двуместни купета със спални вагони.** Маршрутът минава през **Прага, Виена, Белград, София**. Размяна ще се извърши на турска територия. Наблюдатели-посредници – **шведи и българи.**

Афанасиев намира веднага **Първан Драганов**, негов съгражданин от Лом, по това време **пълномощен министър на България в Германия. И до ден днешен не е известно, че той е един ненадминат професионален разузнавач изградил, в престоя си още от Виена /1936-38/ и след 1938 в Берлин, разузнавателна мрежа на Българското военно разузнаване,**

НА ИСТИНСКИЯ ЩИРЛИЦ

чрез която в Двореца и София не е имало тайни свързани с Райха. Като го вижда **Драганов**, който **много добре знае за кого работи Афанасиев, възкликва:** *„Господ те праща"*.

И му разказва, че от **връзките си с Гестапо разбрал,** че се готви **голяма провокация срещу България.** Щяло да бъде повторение, но много по-изпипано и вече без грешка, на **провокацията през март 1941 г., когато Гестапо подхвърля два куфара с адски машини в багажа на английски дипломати, напускащи страната и взривили се в** *„Перла палас"* - Истанбул като целта била **да се злепостави България**. На което тогава никой не повярвал…

БОРИС АФАНАСИЕВ:

Гестапо целеше да хвърли този път добре изпипано обвинение, че българската полиция е поставила взривни устройства във влака със съветските дипломати и след взрива, страната ни да бъде въвлечена във война със СССР. Адската машина трябвало да избухне **някъде след Свиленград. Казах на Драганов:** *„Разузнаването знае, дипломатите - също, че пред Хитлер никога не е стояла задача да се включи България във война срещу СССР".* **Драганов отвърна:** *„Хитлер не иска България да воюва със Съветския съюз. Но хора около Гьоринг искат да ни вкарат в конфликта. И има поддръжници в София… Тая провокация трябва да бъде осуетена – ти ще намериш как.*

Разбрахме се той да се обади на брат си **Стоил Драганов**, *висш служител в Дирекцията на полицията, който, когато влакът с дипломатите, където щях да бъда и аз, пристигне в София, да изпрати ученика си* **Никола Гешев**, *с когото вече се познавах от една друга история…*

Срещата трябваше да стане на гарата като ме потърси в багажния вагон на композицията. Там щях да се настаня с помощта на наши разузнавачи в Берлин. Комендант на композицията щеше да бъде възрастен бивш дипломат, офицер от кайзерова Германия - барон фон Ботман. Един от най-консервативните германски военни, за които заветът на Фридрих Велики да не се воюва на два фронта, беше закон. При него щях да се явя като германски офицер от организация на негови съмишленици и да му искам съдействие за пътуване в багажното като негово доверено лице, с оглед да не допускам нежелани намесвания на фанатизирани есесовци, които той, както знаехме, ненавиждаше".

ВАЛЕНТИН БЕРЕЖКОВ, първи секретар на посолството на СССР в Берлин:

„Едва бяхме преминали Югославия и на българска територия комендантът на влака и представител на Външното министерство на Райха, поискаха да ме видят. Бяхме вече на гара Подуене. Съобщиха ми, че има промяна. **От Берлин дошло нареждане размяната да стане не на турско-българската граница, а на българо-югославската. Трябвало нашият влак да се върне в Ниш.** *Там да чакаме указания".*

БОРИС АФАНАСИЕВ:

Никола Гешев изникна пред мен като изневиделица. Стиснахме си ръцете като **стари познати.** На гарата есесовците бяха излезли и застанали с автомати в ръце, разкрачени, с лица към композицията. **Не се разрешаваше никакво слизане.** Разказах му ситуацията. Той се съгласи, че всичко е обмислено от **РСХА** */Главно управление на сигурността/* - **трябваше да се създаде впечатление, че нещо е станало на българска територия – София, Подуене, Свиленград.** Попита ме колко са куфарите на дипломатите. Отговорих **427**. Гешев каза, че **връщането в Ниш е само маневра, композицията ще бъде отново в София след два-три дни и тогава пак ще се срещнем…**

ВАЛЕНТИН БЕРЕЖКОВ:

В Ниш влакът беше оставен в една груха линия. Не ни разрешаваха да напускаме вагоните. Нямахме връзка с Москва. Нямаше ги и шведските наблюдатели. Тогава се срещнах с **барон фон Ботман** по мое настояване. Много любезен, висок, стар, сух, с монокъл на дясното око. Ботман изрази искрено безпокойство…

След два дни се оказа, че в **Берлин са се върнали на стария вариант и влакът отново потегли за София…**

БОРИС АФАНАСИЕВ:

Отново стояхме на Подуене. Гешев пак изникна като изпод земята. Водеше висок, строен, елегантен мъж, с много остър, жив поглед.

– **Димитър Ленков** – представи ми го Гешев, повече известен като Пантуди… Тебе колко тайни служби са те гонили?

– Ами много – отвърнах – **френска, швейцарска, румънска, японска…**

– Хаха – много – разсмя се от сърце Гешев, а него – посочи Пантуди, са го гонили най-добрите детективи на **България, Австрия, Германия, Чехословакия, Унгария, Полша, Югославия, Румъния, Гърция, Турция, Франция, Италия, Испания, Мароко, Алжир, Тунис… Знае шест езика, с поглед отваря банкови каси…**

– А стига теории, бачо Кольо – потупа го по рамото Пантуди – хайде малко практика…

И ми подаде портмонето ми, което и до ден днешен не зная как бе измъкнал от джоба ми.

Влакът потегли, ние останахме скрити в багажното. Пантуди поиска да огледа куфарите на дипломатите. Как и какво ще прави, каза си, бе негова работа. **Ние, с Гешев, отидохме в служебното купе на багажното.**

Два часа по-късно Пантуди се появи: Открих ги – каза.

Отидохме в багажното. Бе оставил настрани **два куфара:** *„чужди тела"* - каза. **Подхвърлени са от Гестапо.** По нищо не се различаваха от другите. С молив и ножче, след две-три минути работа над ключалките, **Пантуди отвори куфарите. Помежду ризите, във всеки от тях беше поставено взривно устройство.**

Беше мой ред /този епизод от живота на Борис Афанасиев ще бъде използван от писателя **Николай Томан** в романа му *„По следите на Призрака"*/ - **имах известен опит в обезвреждането на мини.** Предложих на Гешев и Пантуди, за всеки случай да напуснат, дори да използват **намаляване скоростта на влака и да скочат,** но те отказаха и останаха. В крайна сметка обезвредих адските машини. Изхвърлихме ги през прозореца… **В Свиленград си стиснахме ръцете и се разделихме…**

***

Тази история е залегнала като **основа на сюжета в епизода** *„Насрещни влакове"* от сериала *„На всеки километър"*. Разбира се в онова време не можеше да се разкаже правдата по този начин. Затова тя се разтваряше в художествената измислица – хем е вярно, хем – не съвсем.

СТАЛИН: НЕ УБИВАЙТЕ ХИТЛЕР!

Ето едно свидетелство на генерал Анатолий Куликов, един от най-осведомените хора в Русия, стигнал до пост министър на вътрешните работи.

На пресконференция в Клуба на военачалниците пред РИА НОВОСТИ 1999 г.:

„Съветският съюз минимум два пъти имаше възможност физически да отстрани Адолф Хитлер, но Сталин не позволи опасяваше се, че новите ръководите на Райха ще сключат сепаративен мир със съюзниците.

Иначе – продължава Куликов – още през 1941 г., в Съветския съюз е взето решение за ликвидирането на Хитлер. Първоначално това се е смятало да стане в Русия, в Москва, в случай, че столицата е превзета от германските власти. По-късно е разработен план - през 1943 г. / идеята е на Борис Афанасиев – бел. моя Б. Ц./ това да стане в Главната квартира, но неочаквано Сталин взе решение това да не става, опасявайки се, че след ликвидирането на Хитлер неговото обкръжение ще поиска сепаративен мир с Англия и САЩ без СССР – имаше вече факти за такива преговори…".

АЛЕКСЕЙ КАЗАКОВ:

Без координация между Борис Афанасиев и него, задача да ликвидира фюрера получил и представилият се за предател боксьор-разузнавач, чекиста Игор Миклашевски, любимец на Хитлер.

И на него му е наредено да бие *„отбой"*.

ТОВА, КОЕТО ОЩЕ НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ РАЗКАЗАНО

АЛЕКСЕЙ КАЗАКОВ, *„ШПИОНАЖ И ПИСАТЕЛИ"*, **стр. 87, 88**

Колкото и странно да звучи, но така твърди българския литератор **Борис Цветанов, през 1944 г., по искане лично на Сталин, Борис Афанасиев предупреждава Хитлер за готвеното срещу него покушение от полковник Щауфенберг.**

БОРИС ЦВЕТАНОВ:

Това обяснява всички странности, които съпътстват този атентат, бързите разкрития на заговорниците, чистката…

АЛЕКСЕЙ КАЗАКОВ ПРОДЪЛЖАВА:

„Във Вълчето леговище е бил **не Хитлер, а негов двойник…** Той се появява там **благодарение на Борис Афанасиев, след като той лично предупреждава фюрера за готвеното срещу него покушение. Борис Цветанов смята, че по такъв начин Афанасиев е изпълнил волята на Сталин, който се е опасявал, че глобалната политическа обстановка след убийството на Хитлер ще стане неблагоприятна за СССР.**

Щирлиц и последното оръжие на Хитлер

В голяма степен продължение на войната на **Германия срещу СССР, вече съвместно с Англия и САЩ, е предотвратена от Борис Афанасиев.**

Един внимателен анализ на политическото завещание на Адолф Хитлер показва **неочаквано истинска българска връзка със съдбата на Райха.** Фюрерът пише: *„Ако не беше идиотската авантюра на Дучето в Гърция, аз щях да нападна Русия два месеца по-рано..."* **Победата му би била,** не само според него, **несъмнена.** Онова, за което малко се говори обаче, е в **запазената документация за разговорите на цар Борис III с Хитлер.** В един от тях монархът внимателно предупреждава фюрера за **опасностите,** които чакат Вермахта **с влошаване на времето.** Той му казва изрично: *„В Балканската война не ни спряха турските войски и германската техника или специалисти при Чаталджа, а* **калта** *на Чаталджа..."*.

Историята се повтаря с Вермахта при подстъпите на Москва. През **март 1945 г.,** вероятно **припомняйки си съвет на цар Борис III, Хитлер проявява неочакван интерес към Междусъюзническата война.** Чрез личния си пилот - полковник Бауер, той иска неговата съпруга, която е българка, да му изготви кратко резюме на войната и буквално го разучава като буквар. **В историята на Междусъюзническата война съзира възможността да види Сталин в трагичната роля на Фердинанд** - *„Сам срещу всички"*, **а Червената армия – в един руски вариант на българската войска през 1913 г.** И така *„Съюзници – разбойници"* **да не е само българска участ.** Но и само-то провидение сякаш кара фюрера да повярва в идеята си за нова, този път, Световна междусъюзническа война.

На стр. 10

От стр. 7

ГОЛЯМАТА ЛЪЖА ЗА ЕВРОПА

И от договор на договор силни ветрове и внезапни приливи отклоняваха курса към една Европа без плът, без душа, без корени и без потомство. И единствения анонс за новата ера на един мулти декултуриран Хомо сапиенс. Къде, значи, отидоха обещаваните в началото *„Силна Европа"*, *„Европейска Европа"* и *„Демократична Европа"*? **Виждаме ли днес пред очите си сградата,** която ни обещаваха *„Бащите основатели"*? Или пред нас е една подправена Европа, която по-скоро им се е изплъзнала и, чието блуждаещо движение, изменя първоначалният й курс?

Бях дълбоко впечатлен от един разговор **през юли 1986 г., с бившия министър на външните работи на генерал Дьо Гол, Морис Кув дьо Мюрвил - една голяма фигура в политическата история на Петата Република.** В Сената, където той можеше да се срещне най-често, представях текста на Закон за приватизацията на Първи телевизионен канал. **Човекът-легенда** на **Ке д`Орсе, вече сенатор-ветеран, не наблюдаваше със строг поглед.** После, може би заради пламенността, с която защитавах един незащитим текст, започна изглежда да ми симпатизира. В продължение на няколко дни ние обядвахме заедно. Веднъж, с рязък тон, той ми подхвърли:

- Щом веднъж приватизирате телевизията, американските канали ще са тези, които ще доставят кадрите.

- Защо смятате така? Предупредени сме за този риск, предвидимите предпазни мерки и в дискутирания закон има квота за френско творчество.

Кув се усмихна на моята наивност:

- Вие не познавате плана „Маршал". За да ни помогнат да се изправим, САЩ ни наложиха един прилив от американски филми и културни произведения. Това е неизбежно.

- Защо *„неизбежно"*?

- Защото ние сме в подчинено положение. Ние произвеждаме тръби, а американците ги пълнят. Французите вече не знаят да казват „не!".

Запитах го за генезиса на **„европейската конструкция".** Тогава предпазливият, лаконичен тон се промени. Сякаш вулкан изригна изпод леда. Той вдигна ръце към небето:

- Ах, Европа! „Европа на Бащите основатели"! Драги, Филип, ако искате да знаете, достатъчно е да дръпнете веригата и всичко ще си дойде на мястото.

- Веригата? Но коя верига?

- Веригата на Лъжата.

Веднъж, когато разказвах за тази размяна на мнения на един виден професор от Сорбоната, той коментира така сибилианската формула на големия свидетел:

- Кув преживя твърде отблизо първите засечки на европейския проект. Той знаеше всичко за всички: за призраците (привидностите) и задните помисли, за големите архитектурни украси; за преструвките и фарсовете... „Да дръпнеш веригата" **това без съмнение означава** *„да отидеш до източника".*

- Но до какъв източник?

- До източника на информация, която дреме в архивите. Занапред те вече не са секретни, малко по малко бяха декласифицирани и направени достъпни.

- Защо тогава изследователите не са се втурнали да проучват тези архиви? Защо е тази липса на любопитство, тази скромност на учените?

На този въпрос професорът от Сорбоната отговари така:

- Не е от скромност, а от предпазливост. Учените не са безразсъдни.

- Има ли наистина рискове да се публикува архивно копие?

- Да, рискът е да загубиш своята катедра, правото да преподаваш, работата си, своя издател.

- Нима сме изправени пред някакво табу?

- Повече от това... Един мит, една идеология, едно благочестиво дело. „Бащите основатели". Всичко това спада към святото, към недосегаемото.

- Искате да кажете *„една официална истина"*, носена като Ковчега на завета от левитите в Брюксел?

- Да, но наред с Ковчега на завета, който е заключен с катинар, има… архиви. Те са отворени, достъпни във Вашингтон, Берлин, Станфорд, Лозана, Флоренция… и дори в Москва. Един ден ще проговорят.

Кръвта ми спря. Искам да знам, искам да разбера, да преминавам от едно място на друго. Благодаря, г-н Кув дьо Мюрвил. Вие посяхте зърното, накарахте ме да тръгна по пътя. Ще дръпна тези верига. Четири екипа от *„изследователи"*, ще търсят **пътя до извора,** до **източника** на *„европейската конструкция"*. Всяка изследователска бригада ще тръгва със свое прошение до компетентните институции и ще атакува архивите.

Защото един трънлив въпрос не ми дава мира: ако европейската мечта се е превърнала в кошмар, действително ли това е резултат на лоша присадка? Или това е по-скоро простият, естествен плод на едно горчиво дърво? Да познаваш дървото, значи да познаваш плода. Залагам на една хипотеза: **ами ако генът на разрушението на днешна Европа е бил предварително имплантиран в ДНК на самия замисъл на** *„Бащите основатели"?!*

Издателство „FAYARD", 2019 г.

СЕДЕМНАДЕСЕТ МИГА ОТ ЖИВОТА НА ИСТИНСКИЯ ШИРЛИЦ

От стр. 9

На помощ идва и гръцката митология. Така, в главата на Хитлер, около **26 април 1945 г. окончателно съзрява планът за сблъсък със съюзниците.** Какво ти самоубийство? **Дори под обстрела на Червената армия в Берлин, фюрерът се е надявал на възможността да обърне хода на войната. В имперската канцелария са извикани Гьобелс, Борман, генерал Кребс, най-доверният телохранител на фюрера - майор Зайдлиц и Ева Браун. Хитлер обяснява, че окончателен знак получил от провидението с неочакваната смърт на Рузвелт.**

Друг знак била бомбардировката на Дрезден, извършена предишния ден, при която загиват цивилни лица, чиито брой, както се оказва по-късно, надхвърля дори жертвите в Хирошима! Според фюрера, това било решителният знак, с който Труман предупреждава Сталин: *„Аз не съм Рузвелт. Аз ще опустоша Дрезден, но няма да ти го дам!“.*

Бомбардировката на откритият град Дрезден, прочут със своята хубост, е израз на необикновена жестокост. **Според мнозина - напълно безсмислена, но, според фюрера, не чак дотам – Червената армия била само на километри от града...**

Особено важен знак на провидението била и заловената от германски разузнавачи свръхсекретна директива на Чърчил до генерал Монтгомъри: *„Събирайте германското оръжие и военнопленници и запазвайте всичко така, че да бъде раздадено утре на германските войници, с които ще започнем битка рамо до рамо“.*

Това било началото на края, който щял да настъпи при Берлин, когато съюзниците се хванат гуша за гуша за наследството на Райха.

Калидонският лов

Според гръцката митология, **богинята на лова Артемида, се била разгневила на царя на Калидония (Южна Етолия) и поради това изпратила в земите му огромен глиган, който помитал всичко пред себе си. Според Хитлер, Артемида олицетворявала Райха, а глиганът – Вермахта и частите на СС.**

Героят Мелеандър, син на царя на Калидония, според представата на Хитлер, бил самият Сталин, който събрал героите на древна Гърция, за да убият чудовището. Според него - Тезей, Полидевк, Акней от Аркадия, символизирали Британската империя, а бързоногата Аталанта била съвременният образ на САЩ. След продължителен лов, **чудовището било ранено от секирата на Акней, който пък изобразявал Вторият фронт, и е убито от копията на Мелеандър и Аталанта – Сталин и Труман.**

Тогава Артемида (духът на Третия Райх) разпалва спор за трофея, кожата на митичния глиган. И започва взаимно избиване – небивала дотогава война...

Битката за наследството на Райха трябвало да започне, според Хитлер, още преди глиганът да бъде смъртоносно ранен. Добро предиземнование било и това, че **Гьоринг и Химлер изменили**

Дрезден като знак на провидението след бомбардировката

на Хитлер. По радиото те официално са заклеймени като изменници. Планът е бил, в същото време, **американците да получат възможност чрез свои разузнавачи, уверение, че имперската канцелария води тайни преговори с руснаците.** За целта верният **генерал Кребс,** който е бил години военно аташе в Москва и изтънко е познавал народопсихологията на руснаците, **трябвало да се появи при тях с бял флаг носейки личното завещание на фюрера, взето от все още неистиналият му труп.**

В същото време трябвало да започне паралелна игра на разузнаванията, в която руснаците ще заловят специалния пратеник на „мъртвия“ вече Хитлер до адмирал Дьониц в Макдебург със завещанието, в което го обявява за свой наследник. Съветските разузнавачи ще получат възможност да заловят **специален пратеник на имперската канцелария** с документи, подготвени **уж за вече започналите тайни преговори между Райха и англо-американците**.

Генерал Кребс ще иска примирие, докато пристигне адмирал Дьониц, за да започнат същинските преговори с него. За да се приеме за достоверна смъртта на Хитлер, **Кребс носил и фотокопие от нотариално заверено сключване на брак между фюрера и дългогодишната му спътница в живота Ева Браун, подписано от Николас фон Билоу и други свидетели - депутати.**

Фюрерът смятал, че докато трае **мисията на генерал Кребс, Вернер фон Браун и немските учени щели да бъдат готови с атомното оръжие, известно в популярната литература като чудото „Day 3“.**

Завещанията, макар изготвени веднага, носили дата 29 април, когато Кребс и Зайдлиц напуснали имперската канцелария.

Оттук нататък се случило всичко, както го предвидил Хитлер. Последвали **разговорите на генерал Кребс с командира на полка на позиция** 153 – имперската канцелария, с полковник Максим Корюков, които отдавна са общодостъпни в пълния им стенографиран запис. В достоверността на вестите, които Крепс е донесъл, никой не се усъмнил. Нито пък в заловените документи на майор Зайдлиц. **Уведомен е и Жуков за вече водените тайни разговори с англо-американците.**

При наличието на всички тези факти била повече от очевидна вероятността **съюзниците да ударят в гръб Червената армия.** В щаба на Жуков се чули мнения за **временно прекратяване на огъня.** За създадената обстановка е **бил уведомен Сталин**, за който се знае, че е **искал да остане докрай верен на решението от Техеран - безусловна капитулация от Германия.** Какви са били терзанията му в този момент никой не би могъл да каже. Близко до ума е, че е **бил разкъсван от съмнения за лоялността на партньорите и за вероломността, която им е присъща.**

По всички тези въпроси има достъпна огромна информация и в нея е закодирана ролята на съветския разузнавач Борис Афанасиев, българинът Борис Манолов Атанасов, за който е днешният ни разказ. По това време той е офицер за специални поръчения в имперската канцелария, бил е в самата светая светих на окултната цитадела на Хитлер Ананербе.

Когато **Афанасиев научава, че при Хитлер е имало съвещание** и се е говорело за гръцки герои и митичен лов, **неговата начетеност и интелигентност веднага са му подказали замисъла за подготвения раздор и сеч между съюзниците. Той е знаел за интереса на Хитлер към Междусъюзническата война... И в този момент решава да напусне имперската канцелария.**

По улиците на Берлин, престарал се червеноармеец го ранява тежко, но не фатално. Добира се, чрез различни уговорки, лично до Корюков. Осъществена е моментална връзка с Центъра, където Афанасиев обяснява ситуацията. В резултат, **на генерал Кребс, е отказана всякаква възможност да се осъществи желаното примирие до идването на адмирал Дьониц, назначеният от Хитлер за негов наследник. Осъзнал провала си**, връщайки се в имперската канцелария, **Кребс се самоубива при завръщането в имперската канцелария.**

В същото време Чърчил упорито подготвя **обрат на войната**. Без да знае за голямата игра, на която е заложил Хитлер, той **подготвя обръщането на английското оръжие срещу Съветската армия,** в съюз с англичани, американци и германци. Третата световна война по замисъла му, кодиран като свръхсекретната акция *„Невъзможното“*, **трябвало да започне до 17 юли 1945 г.**

Уведомен за подготвения план Сталин, **започва предислокация на Червената армия около стратегическите обекти,** от които е трябвало да започне новата война. Това бил **многозначителният знак**, който той изпратил до Чърчил, за да разбере, **че планът му е разкрит.** Неуморимият **Уинстън мълчаливо преглъща провала си и започва да крои нови планове за унищожение на СССР.**

След войната, **Афанасиев заминава за Аржентина по следите на Борман.** Попаднал на него, той иска **разрешение от Центъра за неговото отвличане.** Вместо това получава нареждане да се върне незабавно в СССР. Дисциплиниран войник - той се връща. **Арестуван е на пристанището в Одеса и е затворен на** *„Лубянка“*. Съумява обаче да **съобщи на Сталин за себе си… Освободен е и е назначен в изданията** *„Новое время“ и „Военная мисъл“*. **След смъртта на Сталин временно е възстановен в КГБ.** Получава чин полковник, по-късно вече е **заместник главен редактор на** *„Советская литература“* на чужди езици. **Заслужил деятел на културата на РСФСР.**

АЛЕКСЕЙ КАЗАКОВ:

Лично моя е хипотезата, че легендарният *„Вертер“* **е бил именно Борис Афанасиев. Работил е с Борман. Борман! Не с Химлер и Мюлер,** както е при **Юлиан Семьонов.** Да работи с Борман е било **твърде голяма лъжица** за **Юлиан Семьонов**… И все пак и в романа, и във филма **Щирлиц има среща с Борман!** Как е било възможно Семьонов да е осведомен за този детайл?… Любопитно е, **че Борис Цветанов твърди, че Афанасиев е бил в Аржентина по следите на Борман, за да продължи полезното за съветското разузнаване познанство…**

Истината ще продължи да шества като красива легенда. Истината за Щирлиц ще узнаят може би само нашите потомци… И все пак, има една следа, която трябва да ни говори много: и Юлиан Семьонов, и Вячеслав Тихонов много силно са обичали България и българите. Борис Афанасиев - също!...

БЛЕСТЯЩ ЕРУДИТ И НЕЗАТЪМНИМ АВТОРИТЕТ

Проф. д-р Милан Миланов на 80 години

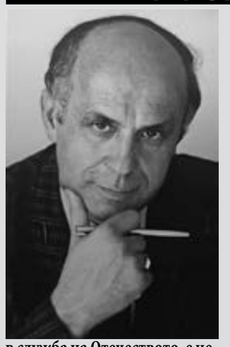

Проф. д-р Милан Миланов не е чест гост на страниците на *„Нова зора“*. Но във всички случаи, когато сме помествали негов текст на нашите страници, ние сме имали усещането за истинска привилегия. И сме били горди, че към съзвездието от уважавани имена, автори на *„Нова зора“*, можем да прибавим и такава звезда от първа величина, какъвто е **блестящият ерудит и незатъмним авторитет, проф. д-р Милан Миланов.**

Роден на 4 юли 1939 г. в Пернишкото селце Църква, завършил висше образование в Софийския университет *„Св. Климент Охридски“*, специалност *„Журналистика“*, защитил докторска степен по история в Московския държавен университет, **проф. д-р Милан Миланов, с изминатия от него път в служба на Отечеството, е необоримо и незаобиколимо доказателство за едни времена, когато неизчерпаемите недра на** народностната енергия освобождаваха **волния дух на таланта и свободния полет на окрилените мечти**. И те покоряваха например **Постоянното представителство на ООН в Ню Йорк**, израствана там от аташе до ранг посланик; прелитаха над Париж и се превъплъщаваха в длъжността постоянен представител в ЮНЕСКО и украсяваха чело с лавровия венец на член на Изпълнителния съвет на франкофонията. Така, в периода от 1990-1991 г., някогашното момче от село Църква познава блясъка и отговорността на извънреден и пълномощен посланик на Република България във Франция.

Проф. д-р Милан Миланов е бил и главен редактор на редакция *„Информация“* в Българската национална телевизия; програмен директор и водещ на предаването *„Панорама“*; главен редактор на сп. *„Европа 2001“*; главен редактор на сп. *„Международни отношения“*, както и на сп. *„Международна политика“*, и на сп. *„Дипломация“*, на които сега е главен редактор.

При този изминат път добавяме, и че е член на национални и международни организации, асоциации и сдружения като Съюза на българските журналисти; Националната асоциация за международни отношения; на Българското дипломатическо дружество; на Българската секция на Международния съюз на журналистите - франкофони, **и всичко това би било само щрих към портрета на неговата богата и пълнотворна дейност.** И ако все пак споменаваме тези високи отстояния на межународника-дипломат и журналист, то не е, за да ни послужат като фон и основание на топлите ни думи, послучай неговия окръглен, достоен юбилей, а за да изразим **надеждата си**, че през идващите дни и години, към забележителните заглавия на неговите осем книги, на неизброимите му статии и публикации, в наши и международни периодични издания, той ще прибави и нови. Защото винаги има какво да научи просветеният читател, България и светът, от автора на *„От Вестфалия до Багдад“*, както и от настоящия директор на **Дипломатическия институт при МВнР на Република България, проф. д-р Милан Миланов.**

Добре дошъл и на страниците на „Нова зора“, драги професоре.

И честит юбилей!

Минчо МИНЧЕВ

„С ВЯРА ВЪВ ДОБРАТА СИ СЪДБА…“

От стр. 12

Тук е и гордата българска история със светлите ликове на своите герои: *„Разпятие Климентово“*, *„Молитва към Паисий“*, *„Смъртта на Гоце“*, *„Морякът“*, *„По Божия воля“*… Хора-икони, над които превратностите на епохи и временни доктрини нямат никаква власт. Да, природата е свидетел на **всякакви случки и събития, Пирин и Рила са закриляли комити**, слушайки стъпките им по тайни пътеки днес - тук, утре - там. **А песните за тях и железния им героизъм се носят над Охрид и Преспа, в Струга и Банско, спомнят за сражението на Питу Гули и неговите четници на** *„Мечкин камен“*, а и само там ли България е давала свидни жертви?…

А днес? Как е днес у нас в XXI век?

Във абсурдната наша злощастна държава
да е рицар човек – носи много тъга.
Някой все я купува.
Други все я продават.
Трети бягат,
щом идват вълни към брега.

Само Ти си, която единствена може
да ме върне към нов ренесансов живот.
Но ми трябва леген на главата да сложа,
за да бъда със нещо и аз Дон Кихот.

„Родино“

Борислав Владиков притежава остра социална наблюдателност и от взора му не се изплъзват редица негативни моменти, съществуващи у нас. Преди всичко – обезлюдяването на селата, в които се мяркат само набраздени от времето старчески лица. **Детският смях по улиците им отдавна е заглъхнал** и е химера надеждата, че някога ще се завърне отново. Толкова по-силен е **споменът на поета за своето си детство. За милите образи на баща и майка. За неповторимия аромат на разорана угар и жътвата в маранята** на жарък летен ден. Всичко е отдавна отминало в небитието на друга епоха. По-трудна може би, но и някак благодатна със **сплотеността на людете – млади и стари, живеещи под един покрив и изповядващи едни и същи морални ценности.** И това е минало! **Защото заякналите крила на новите поколения днес се реят някъде по света.** Търсят своите истини по **чужди краища**, а в останалите празни къщи власта единствено **самотата. Докога? Неизвестно. Над цялата държава криле е разперило отчуждението, братската любов не съществува.** Едничката надежда на поколенията е в мълчаливите пътеки, водещи *„за нататък“*. Прокудени не от зъл враг, а от **бездушието ужким на свои.** Отдавна забравили думата **патриотизъм** и ниско свели чела пред призрака на **охолството и собственото си добруване.** Резултатът е повече от тъжен:

Няма ги само децата ни. Те са
някъде нейде далече от нас.
Интернет, скайпове и есемеси
или прелистван световен атлас.

В нощите тъмни безсънно самотни
майки, замислено свели глави,
галят не внуци, а мъркащи котки.
В двора искрят просълзени треви.

„Безсънни“

И все пак остават българската природа и българската земя – тях никой не може да ни отнеме. Може пък да се случи чудо? Може управниците да се **събудят от жестокия си егоизъм и да поведат страната ни към слънчево бъдеще. Тогава ще се върнат и децата, а най-малките ще научат родния си език.** На който са говорили **техните родители,** когато на свой ред са били невръстни рожби. В селата по **празник да гърми от хорска гълчава и от градовете да дойдат скъпи гости. Не, това са само празни надежди.** Миналото затова е минало, защото не може да се върне. То е само спомен – в пожълтяла снимка, в **писма, накапани от сълзи,** в нечии овехтели играчки, станали също така непотребни, както

и старците, дето ги съхраняват. **Защо? За кого? Как за кого? За надеждите, че нещо ще се промени и порасналите, дошлите си отново стопани, пак ще ги вземат в ръце с усмивка. Не, това са само бляновете на един стапящ се народ – с чудесна природа и героично минало, ала без настояще и бъдеще,** скрито през девет земи в десета. Може ли някой да го предскаже или още не се е родил?

Много още и все така актуални са темите в иначе малката по обем книга на Борислав Владиков – сполучливо съчетание между пейзажна лирика и гражданска поезия. По страниците й читателят неминуемо открива и себе си. Оглежда се в битието си и **преоткрива природата като ненакърнима обетована земя, можеща да го примири сам със себе си.** Да изтрие, макар и временно, гризящите го терзания и съмнения за смисъла на живота. За истинските морални ценности и за българското, което ярко свети и в най-безнадеждния мрак. **Убеден съм, че прочитът й ще ни направи по-мъдри и добри българи, ценящи Родината и всичко, свързано с нея. А към това се стреми всеки достоен автор, нали?**

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА (редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100
БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 26.07. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

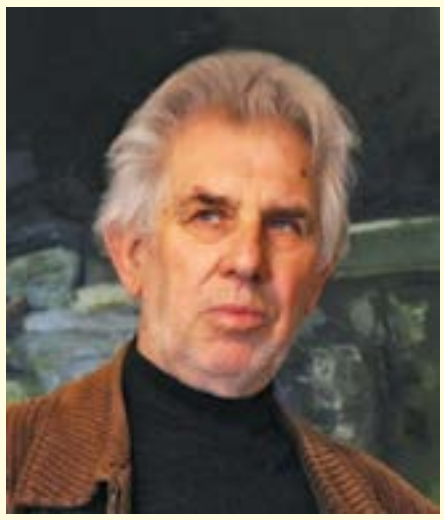

Борислав Владиков

...

Затъгувах за теб, планина.
Все по-стръмна над мен се издигаш.
Бях орел.
Бях елен.
Тишина –
многозвучна и чиста намирах.

Само ти младостта ми разбра
и дари слабостта ми със сила.
Ти единствена беше добра.
Зимно строга и есенно мила.

Под вековните твои гори
много мъдри уроци научих.
Нищо свято не бих сътворил,
без да пия от бистрите ручеи.

През прозореца гледам сега
как красиво обличаш сезоните.
Остарявам от много тъга,
че ме няма във твоите клони.

Като гордо самотно дърво
утре буря и мен ще прекърши.
Проснат, дълго ще слушам какво
пее младото влюбено върше.

Затъгувах за теб, планина!
Все по-рядко и тъжно се срещаме.
Ти не можеш да имаш вина.
Друг е гузният.
Друг е и грешният.

Но повярвай, не съм заменил,
нито спомен горчив, нито мисъл.
Бог душата ми в теб е вградил.
Извисявай се!
Аз съм във ниското.

МАКЕДОНСКО ХОРО

На Христо Ганов

Стъпка до стъпка. Мъка връз мъка.
Рана във рана... Комитско хоро.
Песни се пеят. Сърцата се пукат.
Злото не свършва, а няма добро.

Свирят ли гайди – плачат кавали.
Струните Струма и Вардар звънят.
Тъпани думкат, думат и жалят,
майките роби, когато родят.

Де гиди море, голготнице наша,
кръстът е тежък. Гробът – висок.
Пълна с отрова е звездната чаша.
Има ли нейде живот по-жесток?

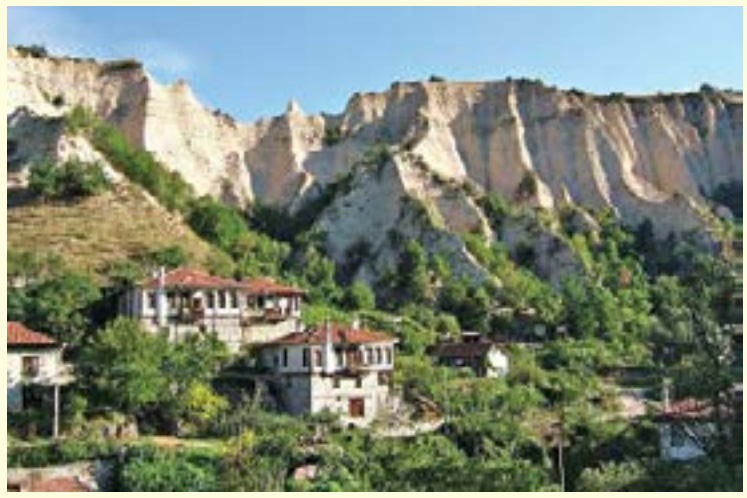

ЗЕМЯ

След люти слани и след хищни градушки,
след суши пустинни и кишави дни,
обречен на тебе, при теб се завръщам,
изпитал какви ли не земни беди.

Съюзът не ни е случаен и всеики,
забравил коя си, съдбовно греши.
Нелеки са твоите бели пътеки,
извити над страх, над позор и лъжи.

При теб да остана все тъй простосмъртен,
какъвто столетия вече съм бил,
по склона на времето пея откъртен,
щастлив, че съм твоята хубост открил.

Там, долу, в полето, смален като зърно,
в браздата, отворила пази за мен,
за кой ли път топло и нежно прегърнат,
ще бъда обичан!
Ще бъда спасен!

Майчце мила, кого да прокълна?
Теб или мене си? Кой ни събра
в тази земя, разделена от мълнии?
Ой, разтури се, Шар планина!...

Рамо до рамо мъже и невести.
Рамо до рамо отбор планини.
Плаче Галичица с Охрид и Преспа.
Жали Беласица слепите дни.

Гоце земята страдална кръстосва
като единствен и праведен бог.
Не със дванайсет – с хиляда апостоли
правдата прави илинденски скок.

Право в небето, на Крушево в рая.
Сетне отново във ада. И пак
тежко хоро. И така до безкрая –
мъка върз мъка! Юнак над юнак...

МЕЛНИШКА ВЕЧЕР

На Струмка Струмина

Залезът плисна в очите ми вино.
Прихна небето. Изсипа се смях.
Ехо от древност дълбока премина.
Срина се. Стихна и онемя.

Тука родени и тука навярно
пътят ни трънен ще спре.
Много далеч от звездата полярна.
Близо, но чужди за Бяло море.

За друга участ – май вече е късно.
Нашето слънце към залез клони.
Сенки от запад на изток препускат.
Тръгват във поход керван планини.

В кръг вековечен верижно се движат,
вдигнали горди небесни чела.
Бавно и плавно – отиват, приждат
облаци с бели и черни крила.

В избите хладни тъмно тъмнее
вино – любов, изкусителен сок.
Мъртви възкръсват, когато запеем.
Ах, че е хубав животът жесток!

„С ВЯРА ВЪВ ДОБРАТА СИ СЪДБА...“

Георги Н. Николов

„И шепот, и вик“ **се нарича новата стихосбирка на Борислав Владиков от поредицата** *„Български поети за земята“* **на фондация** *„Земята и хората“*, издадена от *„Мултипринт“*, С., 2019 г. За книгата и автора й в предговора **Димитър Златев отбелязва:** *„Той приема живота в неговата сложност, без да го разкрасява и да се примирява с неправдите. Той не е аскет и мизантроп, а пълноценен представител на българския югозапад. Не случайно в един стих разкрива магията: „Мъртви възкръсват, когато запеем“, за да възкликне веднага: „Ах, че е хубав животът жесток!“ Като чувствителна антена поетът откликва за всичко в нашия тревожен и нехармоничен, грозен и несправедлив свят. Може някой да не приема всичко от неговото верую, но никой не може да го упрекне за малодушие и безразличие, нито за „еснафско самодоволство.“*

Веднага искам да отбележа, че в голямата си част **сборникът представлява възторжен химн за българската природа.** Струва ми се, че в последните години нейни певци са предимно **авторите от зрялата творческа генерация.** Техните млади следовници, с редки изключения, обръщат повече внимание върху случващото се в града и това е разбираемо. Самото ни битие отдавна е подчинено на алиенацията с акцент за **случващото се в големия мегаполис**. Сред грохота на уличния делник и задъханите сиви тълпи, в които човеците са устремени най-вече към **късчето хляб,** политическите зрелища и празните обещания за слънчево утре. **Природата трайно отсъства, или е само щрих и в писанията на т.нар. модернисти, за които бягството от реалните дадености на обществото е явна закономерност.** Но планините, морето, земната шир, горската мамеща пустош съществуват и намират **място в песните на утвърдени наши лирици, сред които е и Борислав Владиков.** Именно природата е онзи **център в новата му книга,** около който гравитират всички и всичко. Тя е безгрешният рай, в който личността може да преоткрие **смисъла на живота** и да съзре **нови посоки за извисяване на собственото** *„аз“*. Далеч от мимолетни щения, измамни радости и дребни дрязги със себеподобните. Да се потопи в хармонията, **дадена ни от Всевишния с** една едничка цел: *да бъдем нейни подобаващи съжители, черпещи от мамещата й необятност разум, доброта и сила за полезните неща:*

Цветята над планинските скали
ухаят с безразсъдни аромати.
Над тях безмълвен, звезден дъжд вали.
Небето коленичи пред земята.

Припляскват кротко бистри езера.
Козли надменни пият тишината.
Тъмнее в мрака тъмната гора
и връх след връх надскачат се нататък.
„Хармония“

На този фон грее с красотата си старият Мелник. Виното в бъчвите кипи и прекипява, **а мъжете пеят песни за стари времена,** когато всичко е било друго и някак познато, завещавано от **рода на новите му продължения**.

На стр. 11

ISSN 1310-8492